

VLAAMS-NATIONAAL DIREKTORIUM (VND), groepering van radicale rechts-nationalisten die binnen de Volksunie (VU) een actieve georganiseerde oppositie tegen het Egmontpact wilden voeren. Het VND, actief van september 1977 tot juni 1978, was een uitloper van de Vlaams-Nationale Raad (VNR) die sinds 1973 radicaal rechts-nationalistische groeperingen een oppositieplatform bood tegen de VU. De stichtingsoproep van het VND ging uit van Marcel Brauns (voorzitter VNR), Jos de Freine, Bert van Boghout en Edwin Truyens, die er de drijvende kracht van vormde.

Programma-accenten waren: Vlaamse onafhankelijkheid in het kader van de Nederlandse eenwording, een onvoorwaardelijke en algehele amnestie, een doorgedreven afvloeiing van 'gastarbeiders', geen legalisering van abortus, de strijd voor een weerbaar Europa der volkeren.

Met de oprichting en uitbouw door Karel Dillen van de Vlaams-Nationale Partij (oktober 1977) én de stichting van de Vlaamse Volkspartij door Lode Claes (november 1977), beide als (nationalistische) oppositie tegen het Egmontpact én tegen de VU, werd het streven van het VND door de feiten achterhaald. De werking viel stil na de schorsing van Truyens als VU-lid in juni 1978.

LITERATUUR: VND-Mededelingsblad, 5 nummers (september 1977 – april 1978); – E. Truyens, 'Wat is het VND', in *Pater Braunsfonds*, jg. 12, nr. 127 (1977), p. 4; – N. Moyaert, *De voorgeschiedenis van het Vlaams Blok in de Volksunie*, KUL, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1986.

NICO MOYAERT